

Acatistul Sfântului Alexandru din Svir-17 Aprilie

Condacul 1:

Plăcutule ales al lui Hristos și făcătorule de minuni, Cuvioase Părinte Alexandre, pe tine, cel ce ca o stea luminoasă a lui Dumnezeu lumea ai luminat și viețuirea ta cu virtutea și cu mulțimea facerilor de minuni ai împodobit, cu dragoste în cântări duhovnicești te laudăm: iar tu, îndrăzneala către Domnul având, cu rugăciunile tale de toate nenorocirile ne slobozește, ca să-ți cântăm: Bucură-te, Cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Icosul 1:

Fire îngerească ai avut, cuvioase părinte, și, ca un duh fără de trup, viețuire neîntinată pe pământ ai săvârșit, pildă minunată de desăvârșire lăsându-ne pentru că, virtuțile tale urmând, acestea să-ți cântăm:

Bucură-te, rod dăruit de Dumnezeu binecredincioșilor părinți;
Bucură-te, cel ce nerodirea părinților ai stârpit;
Bucură-te, cel ce supărarea lor în bucurie o ai preschimbato;
Bucură-te, cel ce din fașă de Dumnezeu ai fost ales;
Bucură-te, cel ce din pântecul maicii pentru slujirea Lui ai fost orânduit;
Bucură-te, cel ce din tinerețile tale numai pe El cu toată inima L-ai iubit;
Bucură-te, cel ce toate frumusețile lumii acesteia în nimic le-ai preschimbato;
Bucură-te, cel ce prin post și priveghere în rugăciune trupul tău l-ai smerit;
Bucură-te, vas neîntinat al harului lui Dumnezeu;
Bucură-te, sălaș al Duhului Sfânt, cu curăția împodobit;
Bucură-te, bărbat al năzuințelor duhovnicești;
Bucură-te, cap sfințit de dreapta Celui Preaînalt;
Bucură-te, Cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 2-lea:

Văzând Domnul sufletul tău ca un ogor bine lucrat spre rodirea cea duhovnicească, spre căutarea unui singur lucru de folos din tinerețe ti-a îndreptat gândul tău, cuvioase, și, pentru dragostea lui Hristos, părinții și casa ta părintească ai lăsat, de toate poftele deșarte lepădându-te, și în pustia Valaamului pentru nevoiețe călugărești ai venit, lui Dumnezeu, Celui ce te-a izbăvit, cântând: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Cu cugetul cel de Dumnezeu luminat deșertăciunea și nestatornicia lumii acesteia ai înțeles, căci în ea bucuria este înlocuită de necaz, iar bunăstarea este înlăturată de nenorociri neașteptate. De aceea bunătățile cele veșnice și nesticăcioase ti le-ai dorit, părinte cuvioase, și pe acestea, prin lepădarea de bunătățile lumești și prin sărăcia de bunăvoie, a le dobândi te-ai străduit, îndemnându-ne să-ți cântăm:

Bucură-te, iubitor al tăcerii pustiei;
Bucură-te, râvnitor al smereniei și al sărăciei;
Bucură-te, chip desăvârșit al adevăratei lepădări de sine;
Bucură-te, arătare fără seamăn a viețuirii călugărești, cu adevărat îngerești;
Bucură-te, pravilă a credinței și a evlaviei;
Bucură-te, oglindă a ascultării și a răbdării;
Bucură-te, cel ce tăcerea călugărească ai iubit;
Bucură-te, cel ce lacrimi duhovnicești ai dobândit;
Bucură-te, cel ce prin tânguirea vremelnică fericirea veșnică, o, ai găsit;
Bucură-te, cel ce prin rugăciuni neîncetate cursele vrăjmașului le-ai nimicit;
Bucură-te, cel ce prin ostenele și privegheri trupul tău sufletului l-ai supus;
Bucură-te, cel ce prin post și înfrânare patimile ti le-ai omorat;
Bucură-te, Cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 3-lea:

Cu puterea Celui Preaînalt umbrit și întărit fiind, prin tunderea monahicească de toată cugetarea cea trupească te-ai lepădat, cuvioase, și, ca un ostaș mult iscusit, schima călugarească armură a mântuirii dobândind și cu arma nebiruită a Crucii lui Hristos înarmându-te, împotriva vrăjmașului celui nevăzut, cu tărie ai luptat, prin smerenie adâncă mândria lui cea înaltă biruind și cu toată inima către Domnul cântând: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Izvor îmbeșugat de lacrimi având, plăcutule al lui Dumnezeu, și har mare al înduioșării dobândind, pâinea ta cu lacrimi ți-ai udat-o și băutura cu plâns ți-ai amestecat-o din preaplinul însetării de Dumnezeu și al dragostei către Domnul. De aceea și noi te ferim prin aceste cântări:

Bucură-te, nevoitor al tăriei și al bărbăției;

Bucură-te, om întocmai ca îngerii;

Bucură-te, ostaș al Împăratului Ceresc care ai fost biruitor;

Bucură-te, rod bun al mănăstirii Valaam;

Bucură-te, viețuitor bineplăcut al pustiei;

Bucură-te, rugător neobosit;

Bucură-te, postitor fără pereche;

Bucură-te, iubitor minunat al tăcerii;

Bucură-te, următor al nevoinței părinților celor purtători de Dumnezeu;

Bucură-te, următor al răbdării și osteneții lor;

Bucură-te, cel ce la bună vreme mormântul ti l-ai săpat;

Bucură-te, cel ce la ceasul morții neîncetat ai cugetat;

Bucură-te, Cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 4-lea:

Furtuna ispitelor și a atacurilor diavolești nu a putut zdruncina locașul tău sufletesc, căci pe piatra cea tare a credinței în Hristos a fost întemeiat, cuvioase părinte, și ocrotit prin trezvie și neîncetate rugăciuni, prin care împotriva vrăjmașului mântuirii omenești cu toată inima ai luptat și pe scara virtuților către desăvârșire la măsura vârstei lui Hristos fără oprire ai urcat, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Laudă de la oameni auzind, de mărirea cea deșartă te-ai temut, părinte de Dumnezeu înțelepțite, și, ca o adevărată pildă de smerenie, a fugi în pustie străină ai hotărât, pe malul Svirului, în locul care de sus în vedenie minunată ți-a fost arătat, și acolo numai lui Dumnezeu în slobozenie l-ai slujit, pentru care îți cântăm laudele acestea:

Bucură-te, următor bun și smerit al Domnului Hristos;

Bucură-te, împlinitor râvnitor al sfintelor Lui porunci;

Bucură-te, iubitor al fecioriei sufletești și trupești;

Bucură-te, iubitor nefățarnic al osteneții;

Bucură-te, că slava cea omenească, o, ai disprețuit;

Bucură-te, că ale slavei deșarte și ale mândriei curse le-ai nimicit;

Bucură-te, că înșelăciunea trufiei celei vătămătoare de suflet în picioare, o, ai călcat;

Bucură-te, cel ce sfântă smerenie a lui Hristos ți-ai însușit;

Bucură-te, cel ce toate făgăduințele călugăriei le-ai împlinit;

Bucură-te, cel ce cu darurile harului lui Dumnezeu te-ai împodobit;

Bucură-te, cel ce prin har putere asupra duhurilor necurate ai primit;

Bucură-te, că înfricoșările și vedeniile lor în nimic le-ai preschimbat;

Bucură-te, Cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 5-lea:

Raza cea luminoasă în întunericul nopții locul cel pustiu l-a luminat și în el să te sălășluiești ai venit, cuvioase, lumina sufletului tau arătând și cu dragostea către Domnul inima ta înflăcărând, căci bineplăcută i-a fost Făcătorului voința ta de a-l sluji în cuvioșie și sfințenie și de a-l cânta acolo cântarea de laudă: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzând cetele îngerești viețuirea ta cea îngerească, părinte de Dumnezeu fericite, și adâncul smereniei tale și stăruință în rugăciune și tăria în înfrânare și marea râvnă a duhului tău pentru curăție, s-au minunat și L-au preamărit pe lubitorul de oameni Dumnezeu, Care neputincioasă fire omenească, o, a întărit. Iar noi te ferim și îți cântăm:
Bucură-te, sfeșnic al pustiei, cel ce ținutul Korelsk cu strălucirea virtuților tale l-ai luminat;
Bucură-te, podoaba minunată a monahilor;
Bucură-te, crin binemiositor al pustiei;
Bucură-te, pom mult roditor al grădinii cerești;
Bucură-te, cel ce frumusețea casei lui Dumnezeu ai iubit;
Bucură-te, cel ce în tine însuși locaș Dumnezeirii Celei în trei lpostasuri l-ai pregătit;
Bucură-te, cel ce cu cuvioșia și dreptatea ești înveșmântat;
Bucură-te, cel ce cu brâul virtuților ești încins;
Bucură-te, cel ce ungerea Sfântului Duh, o, ai primit;
Bucură-te, vas sfințit al harului lui Dumnezeu;
Bucură-te, rob bun și credincios al lui Hristos;
Bucură-te, slugă adevărată a Domnului;
Bucură-te, Cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 6-lea:

Propovăduitor al nevoițelor tale în pustia Svirului s-a arătat vânătorul care în pădurea cea nestrăbătută după cerb alergând, prin grija lui Dumnezeu coliba ta, o, a găsit, cuvioase părinte: și, în trup de înger văzându-te, semnul luminii pline de har pe chipul tău purtând, de frică și de bucurie s-a umplut și la cinstitele tale picioare a căzut și cu inima înduioșată lui Dumnezeu l-a cântat: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Ca o făclie luminoasă a lui Dumnezeu în pustia Svirului ai luminat și pe calea mântuirii multe suflete omenești ai îndrumat: căci Hristos îndrumător și învățător te-a arătat călugărilor iubitori de pustnicie, care, precum oile la păstor, la tine au venit și tu pe pajiștea cea de viață purtătoare i-ai hrănit. De aceea, pe tine, cel ce ai lucrat și ai învățat, prin aceste cuvinte de laudă te cinstim:
Bucură-te, izvor al învățăturilor insuflate de Dumnezeu;
Bucură-te, locaș bogat al înduioșărilor;
Bucură-te, tăblie însuflețită a legii Domnului;
Bucură-te, propovăduitor neîncetat al Evangheliei lui Hristos;
Bucură-te, cel ce poruncile Domnului le-ai îndeplinit și pe ucenicii tăi acestea i-ai învățat;
Bucură-te, cel ce prin obiceiurile tale cele vrednice de Hristos pe cei leneși la îndreptare i-ai îndemnat;
Bucură-te, cel ce prin harul dăruit tie de Domnul pe cei neputincioși i-ai întărit;
Bucură-te, cel ce cu dulceața vorbelor tale pe cei necăjiți i-ai mângâiat;
Bucură-te, cel ce la pocăință pe păcătoși i-ai îndrumat;
Bucură-te, cel ce pe tineri i-ai înțeleptit;
Bucură-te, cel plin de compătimire;
Bucură-te, cel bogat în milă;
Bucură-te, Cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 7-lea:

Deși Domnul Cel lubitor de oameni locul nevoițelor tale l-a preaslăvit, părinte, pe îngerul Său l-a trimis a-ți binevesti că pe locul acela mănăstire pentru mântuirea călugărilor va fi și în ea biserica în cinstea Sfintei Treimi. Iar tu, prin arătarea celui fără de trup fiind luminat, cu bucurie și cutremur cerească bunăvestire ai ascultat și în smerenia duhului Stăpânului îngerilor și al oamenilor ai cântat: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Semn nou al bunăvoirii lui Dumnezeu ți s-a dăruit, cuvioase, când în pustia cea aleasa în tăcere viețuiai, căci în noapte lumina mare peste tine a strălucit și trei bărbați în veșminte luminoase înaintea ta au stat, pace dăruindu-ți și poruncindu-ți mănăstire de călugări acolo să construiești și în ea biserică în cinstea Sfintei Treimi. Iar noi, minunându-ne de această preaminunată arătare a Treimii în chip îngeresc, ție îți cântăm:

Bucură-te, slujitor tainic al Preasfintei și Celei de o ființă Treimi;
Bucură-te, martor al nespusei arătări a lui Dumnezeu;
Bucură-te, împreună vorbitor al puterilor îngerești, celor purtătoare de lumină;
Bucură-te, văzător al luminoasei arătări dumnezeiești;
Bucură-te, părtaș al strălucirii treimice, celei în chipul focului;
Bucură-te, închinător al Dumnezeirii Celei în Trei străluciri;
Bucură-te, cel ce în trup muritor, cu aurora veșniciei ai fost luminat;
Bucură-te, cel ce de vizită cerească pe pământ te-ai învrednicit;
Bucură-te, cel ce cu smerenia cele înalte le-ai dobândit;
Bucură-te, cel ce cu sărăcia mila cea bogată a Domnului ți-ai agonisit;
Bucură-te, cel ce cu lacrimi bucurie veșnică ai semănat;
Bucură-te, cel ce împlinirea făgăduințelor neschimbat ai săvârșit;
Bucură-te, Cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 8-lea:

În chip străin îngerul Domnului în mantie călugărească în vazduh ți s-a arătat, arătându-ți locul pe care biserica în cinstea Treimii Celei de Viață Făcătoare în pustia Svirului aveai să o clădești, cuvioase părinte, și, cu ajutorul lui Dumnezeu ridicând-o și sfințind-o, cu ucenicii tăi laude neîncetate în ea Domnului l-ai înălțat, cântând: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cu totul în voia Domnului lăsându-te și de ucenicii tăi fiind înduplecat, harul preoției l-ai primit, părinte, deși măhnit era duhul tau, de înălțimea preoției înspăimântându-se, însă ascultare de fiii tăi duhovnicești ai făcut, îndemnându-i prin aceasta ca într-un glas să-ți cânte:

Bucură-te, săvârșitor destoinic al jertfei celei fără de sânge;
Bucură-te, slujitor cucernic al altarului Domnului;
Bucură-te, cel ce cuvioasele tale mâini cu mare îndrăzneală către Domnul le-ai ridicat;
Bucură-te, cel ce rugăciuni fierbinți din inima curată la tronul Atotțiitorului ai înălțat;
Bucură-te, cel ce pildă de bună credință ucenicilor tăi ai fost;
Bucură-te, cap încununat cu virtutea preoției;
Bucură-te, conducător iscusit al ostașilor duhovnicești;
Bucură-te, părinte înțelept al vieții călugărești de obște;
Bucură-te, lumânare aprinsă în rugăciunea către Dumnezeu;
Bucură-te, stea călăuzitoare pe drumul cel drept către mântuire;
Bucură-te, măslina care reverși uleiul milei dumnezeiești;
Bucură-te, potir care îi saturi pe cei însetați de învățătura mântuirii;
Bucură-te, Cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 9-lea:

Toți călugării mănăstirii tale cu bucurie s-au cutremurat când torentul de apă care spre sfânta mănăstire se îndrepta, cu rugăciunea ta, l-ai potolit și, prin chemarea atotputernicului nume al lui Iisus Hristos, pe torentul cel năvalnic ai construit o moară pentru bună trebuință a călugărilor; și, văzând aceasta, fiii tăi duhovnicești cu toată inima și împreună cu tine lui Dumnezeu au glăsuț: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Ritorii cei omenești nu se pricep a grăi mulțimea bucuriei duhovnicești de care te-ai umplut, părinte de Dumnezeu purtătorule, când în vremea rugăciunii tale de noapte Preasfântă Născătoare de Dumnezeu ți s-a arătat împreună cu cetele îngerești și prin

făgăduințe neschimbate sufletul tău l-a veselit, căci ocrotitoare veșnică a mănăstirii tale a făgăduit a fi, în toate zilele îndestulând-o și apărând-o. De aceea și noi aceste cuvinte de bucurie îți aducem:

Bucură-te, cel ce de bunăvoirea Maicii Domnului ai fost umbrat;
Bucură-te, cel ce de vizita Împărătesei cerului și a pământului ai fost mângâiat;
Bucură-te, cel ce vorbe milostive din gura ei ai auzit;
Bucură-te, cel ce făgăduința ei despre ocrotirea puternică a mănăstirii ai primit;
Bucură-te, cel ce de ea ești cu adevărat iubit;
Bucură-te, alesul Fiului ei și Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce cu darul facerii de minuni ai fost dăruit;
Bucură-te, căci pe cele viitoare ca și pe cele prezente dinainte le-ai văzut;
Bucură-te, căci pescarului în chip minunat pescuirea i-ai înmulțit;
Bucură-te, căci părinților neroditori naștere de prunci le-ai dăruit;
Bucură-te, căci pe bolnavi sănătoși i-ai ridicat;
Bucură-te, căci greșelile cele tainice ale oamenilor le-ai muștrat;
Bucură-te, Cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 10-lea:

Sufletele ucenicilor tăi voind a le mântui, în chip părintesc i-ai povățuit, cuvioase de Dumnezeu înțelepțite, atât cu cuvântul, cât și prin rânduiala viețuirii tale, cu blândețe muștrându-i și cu dragoste îndemnându-i în evlavie și în curăție a izbândi; și, mai mult, înaintea sfârșitului tău, toate cele de folos spre mântuirea sufletească, le-ai poruncit și i-ai învățat în rugăciuni a priveghea și neîncetat lui Dumnezeu a-l cânta: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Zid de apărare sunt rugăciunile tale, sfinte făcătorule de minuni, pentru toți cei care cu credință la tine în orice necaz vin, căci pentru curăția inimii tale putere duhovnicească Dumnezeu ți-a dăruit, ca pe bolnavi să-i tămăduiești, pe sărmani să-i ajuți, viitorul să-l proorocești, pentru ca și cei apropiați și cei de departe măreția lui Dumnezeu, în tine arătată, să o slăvească și tie acestea să-ți cânte: Bucură-te, doctor fără de arginti al suferințelor omenești;

Bucură-te, tămăduitor fără pereche nu numai al bolilor trupești, ci și al celor sufletești;
Bucură-te, că orbilor vedere le dăruiești;
Bucură-te, că pe ologi și slăbănogi sănătoși îi faci;
Bucură-te, că pe îndrăciți de chinul diavolesc îi slobozești;
Bucură-te, că nebunilor minte sănătoasă le daruiești;
Bucură-te, că pe cei acoperiți de răni îi tămăduiești;
Bucură-te, că pe cei întristați îi mângâi;
Bucură-te, că în ajutorul celor sărmani te grăbești;
Bucură-te, că celor robiți și celor din temnițe slobozenie le dăruiești;
Bucură-te, Cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 11-lea:

Cântare întru totul înduioșătoare înaintea sfârșitului tău Preasfintei Treimi l-ai adus, cuvioase, și cu rugăciunea pe buze sfântul tău suflet în mâinile Dumnezeului Celui Viu l-ai predat, căci pe El din tinerețile tale l-ai iubit și tot Lui până la adânci bătrâneți în chip neprefăcut l-ai slujit; de aceea cu bună nădejde și cu bucurie la locașurile cerești ai trecut, ca împreună cu cetele îngerești lui Dumnezeu Celui în Trei Fețe să-l cânti: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Sfârșitul tău cu pace văzându-l ucenicii tai, plăcutule al lui Dumnezeu, amărăciunea despărțirii de tine cu mângâierea harului au amestecat-o, nădejde având în puternica ta mijlocire la tronul lui Dumnezeu, pentru care îi auzi cu dragoste cântându-ți:
Bucură-te, cel ce cununa vieții veșnice din mâinile Atotțiitorului o ai primit;
Bucură-te, cel ce în camera Stăpânului Ceresc te veselești;
Bucură-te, cel ce cu ochii tăi slava Dumnezeirii Celei în Trei Străluciri o privești;

Bucură-te, cel ce cu stareții înveșmântați în alb Făcătorului te inchini;
Bucură-te, moștenitor al luminoasei Împărății a lui Hristos;
Bucură-te, viețuitor al Ierusalimului Celui de Sus;
Bucură-te, locuitor al Sionului Ceresc;
Bucură-te, trăitor în corturile Raiului cele năfacute de mână omenească;
Bucură-te, cel ce după ostenele vieții vremelnice odihnă veșnică ai dobândit;
Bucură-te, cel ce bucuria pregătită dreptilor din veac în chip drept ți-ai însușit;
Bucură-te, cel ce cu razele luminii celei neînserate de sus ai fost luminat;
Bucură-te, cel ce prin măreția minunilor ai strălucit;
Bucură-te, Cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 12-lea:

A harului părtașă s-a arătat sfânta raclă cu moaștele tale tămăduitoare, sfinte făcătorule de minuni, caci, după mulți ani în adâncurile pământului, Domnul neputrezite le-a arătat, vindecări din belșug revărsând și orice boală tămăduind cu puterea lui Dumnezeu Celui minunat întru sfinții Săi, Care în cer și pe pământ în chip minunat te-a proslăvit și Căruia îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cei ce cântăm cântare de bucurie, laudă și mulțumire lubitorului de oameni Dumnezeu, Care în pământul Rusiei te-a proslăvit ca pe un făcător de minuni bun și milostiv, te rugăm, cuvioase părinte al nostru: fii mijlocitor către El și rugător veșnic pentru noi, cei ce-ți cântăm:

Bucură-te, apărător al neamului creștinesc;
Bucură-te, tezaur al diferitelor daruri;
Bucură-te, acoperământ de Dumnezeu dăruit;
Bucură-te, cel ce de la Dumnezeu harul vindecărilor ai primit;
Bucură-te, floarea vieții fără de moarte, care în Sfântă Biserică răspândești bună mireasmă;
Bucură-te, zarea veșniciei, care din mormânt în chip preaslăvit ai strălucit;
Bucură-te, rău nesecat de binefaceri și milostenii;
Bucură-te, izvor îmbelșugat de bunătate;
Bucură-te, chip mult-minunat al dragostei și compătimirii;
Bucură-te, tămăduire de Dumnezeu dăruită trupurilor noastre;
Bucură-te, mijlocire bine placuta pentru sufletele noastre;
Bucură-te, Cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 13-lea:

O, mare și preaslăvite făcătorule de minuni, cuvioase părinte Alexandre! Primește cu milostivire această puțină rugăciune a noastră și cu rugăciunile tale ne păzește în viața aceasta de suferințele cele sufletești și trupești și de chinurile cele veșnice ne izbăvește, și ne învrednicește ca împreună cu tine în Împărăția Cerească cu toată inima lui Dumnezeu să-l cântăm: Aliluia! (*de trei ori*)

Apoi Icosul 1 și Condacul 1.

Rugăciune către Cuviosul Alexandru din Svir:

O, Cuvioase și de Dumnezeu Purtătorule, Părintele nostru Alexandre! Cei ce cu smerenie cerem ajutorul tău binecuvântat, cu sârguință te rugăm, înalță mâinile tale pentru noi, păcătosi, către Stăpâna noastră, Născătoarea de Dumnezeu și Pururea Fecioară Maria, ca să pomenească milele sale din trecut, prin care a făgăduit nedespartită să fie de mănăstirea ta; și sa ne dea nouă putere și tărie asupra vrăjmașilor sufletești, care ne abat de la calea mântuirii, biruitorii lor să fim, iar în ziua înfricoșatei Judecăți să auzim de la tine acel glas de laudă: Iată-ne, Dumnezeule, pe mine și fiii pe care mi i-ai dat! și cunună de biruință de la biruitorul vrăjmașilor Hristos, Fiul lui Dumnezeu, să primim, și moștenirea bunătăților veșnice împreună cu tine să o dobândim cei ce pe Preasfânta Treime O

preamărim, pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, și prin milostiva ta mijlocire și ocrotire, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Rugăciunea Sfântului Alexandru din Svir pentru toate zilele

Suflete, suflete al meu, pentru ce te plângi la Domnul? Căci lenea ta pentru chinurile veșnice mijlocitoare îți este. Dacă darul lui Dumnezeu l-ai cunoaște, cu lacrimi fierbinți ai plânge, suspinând și întristându-te pentru orice păcat, pentru cel mic și pentru cel mare. Strigă către Stăpâna ta să nu te lovească mânia Celui ce ține toate cu dreapta Sa atotputernică, însă eu, păcătosul și leneșul, cel ce am limba vicleană, cum mă voi ruga Stăpânei mele ca să mă izbavească Domnul de înfricoșata Judecată? Căci tot timpul mă cutremur în inima mea cugetând la înfricoșata Judecată ca să fiu izbăvit de chinurile cele veșnice și de viermele cel neadormit și de întunericul cel mai din afară și de flăcările cele nestinse. Miluiește-mă pe mine, păcătosul robul Tau (numele), ca pe Pavel Apostolul, pe care mai mult decât pe toți l-ai iubit, și nu întoarce fața Ta de la mine, cel sărman, în acea Zi înfricoșată de care se cutremură sufletul meu și se îngrozesc mădulele trupului meu. Doamne, izbăvește-mă pe mine de înfricoșatul ceas, ca să nu mă departez de mila Ta. Îi rog pe Sfintii îngeri și Arhangheli, pe prooroci și mucenici și pe toți sfinții să se roage lui Dumnezeu pentru sufletul meu. Pentru rugăciunile voastre să întoarcă Stăpânul mânia Lui de la mine, păcătosul. Iar tu, Preacurată Doamnă Fecioară, care ai îndrăzneală la Fiul tău pentru robii Tăi, nu uita ostenele robului tau (numele). Stăpâne Mântuitorule, din săracul meu suflet, Ție mă rog, izbăvește-mă de durerea păcatelor mele și primește-mă întru bucuria vieții celei nesfârșite, în care se preamărește Preasfânt Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Rugăciunea Sfântului Alexandru din Svir către Preasfânta Stăpâna noastră Născătoarea de Dumnezeu și Pururea Fecioara Maria

Ocrotitoare neobosită, Maica Domnului, la tine alerg eu, blestematul, cel ce sunt mai păcătos decât toți oamenii. Ascultă glasul rugăciunii mele și auzi plânsul și suspinarea mea. Căci fărădelegile mele au întrecut capul meu și eu, ca o corabie în adânc mă scufund în marea păcatelor mele. Însă tu, Stăpâna mea atotbună și milostivă, nu mă disprețui pe mine, deznădăjduitul, care în păcate pier. Miluiește-mă pe mine, cel ce de faptele mele rele mă căiesc și întoarce pe drumul cel drept blestematul și rătăcitul meu suflet. Tu, Maica lui Dumnezeu, apără-mă și ține-mă sub acoperământul tău acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!